

‘Comedy Casino’: Steven Mahieu, rijzende ster aan het stand-uppersfront

„Op zoek naar de pijngrens”

■ **JABBEKE** – Who the fuck is Steven Mahieu? Het staat te lezen op de stickers die Steven Mahieu zelf overal in Vlaanderen rond kleeft. Hier volgt het antwoord: een 32-jarige stand-upcomedian uit Jabbeke, die nu vrijdag te zien is in ‘Comedy Casino’ en eind januari met zijn eerste avondvullende show in première gaat.

TEKST MICHAEL CORNETTE

FOTO FOTOMIX

Op weg naar een andere, meer fotogenieke locatie zijn onze fotografe en Steven Mahieu in een geanimeerd gesprek verwikkeld over haar geboorteplaats Oostende, het dialect daar, de vis-trap... Er wordt gegrapt en gelachen en ikzelf loop er speken bonengewijs bij – een nieuw komisch duo lijkt in de maak. Voorlopig doet Steven Mahieu het echter nog alleen. Nu vrijdag is hij op Canvas te zien in de eerste aflevering van een nieuw *Comedy Casino*-seizoen, eind januari gaat zijn eerste voorstelling *Mahieustueus* in première.

Steven Mahieu over Het Begin: „Aan de Hogeschool Gent, waar ik voor sociaal assistent studeerde, volgde ik over de middag een soort improvisatiecursus. Dat bleek helemaal mijn ding, waarna ik besloot een workshop te gaan volgen bij Nigel Williams. Daar werd ik aangesproken door iemand van de Comedy Club en zo belandde ik bij hun improvisatiegezelschap, de Nonsens Alliantie.”

„Philippe Geubels zat trouwens óók in die workshop van Nigel Williams. We waren daar met tien en acht ervan waren van een bedenkelijk allooi (*lacht*). Een half jaar later heeft Philippe zich ingeschreven voor de *Comedy Casino Cup* en vertrokken was hij! Ik heb toen ook meegedaan en ik ben niet eens door de eerste voorronde geraakt. Ik was er gewoon nog niet klaar voor. Ik stond mijzelf daar te forceren: kijk eens hoe grappig ik wel ben!”

„Hoe meer shit je meemaakt als komiek, hoe beter”

In 2006 zette Steven de stap naar zelfgeschreven materiaal: „Ik ben nogal ‘ne zwaren’: ik *peinze* veel, ik ben veel bezig met mijn gedachten. Bij improvisatie moet het vooral geestig blijven, je kan daar onmogelijk gelaagdheid in krijgen. Terwijl ik bij comedy net hou van het opzoeken van de pijngrens. Natuurlijk kies je in het begin voor het gemakkelijkste, voor de grap. Maar stilaan begint dat te evolueren, naar: wat vind ik interessant en hoe kan ik daar iets grappig over maken. Een boeiende evolutie, vind ik.”

„Ik ben niet zo eenvoudig in elkaar gezet. Het staat hier (*wijst naar zijn hoofd*) nooit stil. Veel mensen kunnen hun *kop* nooit afzetten. Wel, ik heb dat in extreme mate. Ben ik daarom ongelukkig? Neen. Maar mensen die hun *kop* wél kunnen afzetten, zijn volgens mij de gelukkigste mensen. Ik heb dat zelfs met héél mijn lichaam: ik speel heel fysiek, kan niet stilstaan op een podium. Ik ben een lange slungel, mijn armen hangen daaraan te bengelen... Het neigt naar ADHD – en natuurlijk vergroten mijn manager en ik dat nu een beetje uit. Noem het gerust marketing (*lacht*).”

Vaders voetsporen...

Vóór zijn hogere studies had Steven nul interesse in het podium: „Als ik mensen van toen tegen kom, schrikken ze zich te pletter. Ik was een braaf ventje, schuw bijna. Ik heb electriciteit gestudeerd aan het VTI in Brugge. Onder het motto, van thuis uit erin gestampt: ge moet iets kunnen met je handen. Die studies hebben mij veel geld uitgespaard bij onze verbouwingen. Mijn vader was beenhouwer, mijn moeder naaister. Of dat was ze van opleiding, want o ironie: ze bleek allergisch aan stof. Piepende longen en zo.”

Een carrière in de slagerij heeft er nooit in gezeten: „Ik kon moeilijk in mijn vaders voetsporen treden, want hij is er vandoor gegaan toen ik een jaar of elf was (*lacht*). Véeftien jaar heb ik hem niet gezien, maar sinds een jaar of zes hebben we weer contact. Dat is een van de inspiratiebronnen voor mijn voorstelling; hoe meer shit je meemaakt, hoe beter. Je hebt als komiek minstens één scherpe hoek nodig waar je van alles stuk

op kan gooien.”

Zijn ouders zijn meer dan een inspiratiebron: „Dat grappige heb ik van ze allebei. Ik zie dat ook bij mijn grootouders: ga met mijn grootvader op restaurant eten en op iedereen die passeert, heeft hij commentaar. Die hij helaas meestal veel te luid verkondigt (*lacht*). Maar wel grappig.”

Van een enig kind wordt al eens verondersteld dat hij denkbeeldige vriendjes heeft. Zo niet Steven. „Wij woonden in een doodlopend straatje en daar had ik een maatje, iemand van mijn leeftijd. Dat was *gelijk* mijn broertje. Altijd trokken wij met elkaar op. Van zes uur ‘s morgens stonden wij aan mekaars deur. Door naar Gent te verhuizen, ben ik hem uit het oog verloren.”

„Die stap naar Gent: dat was meer dan alleen maar die 50 kilometer. Ik ben anders gaan kijken naar het leven. Ik woon nu in De Stad. In een wijk gaan wonen, dat is: gras errond, haag errond en klaar. Hier is mijn buurman een Turk. Dat zie ik in Jabbeke niet meteen gebeuren.”

Zijn ‘mokstje’

Een cursus op school, een workshop bij Nigel Williams, de Nonsens Alliantie, en anno 2011 gaat Steven voltijds voor een ‘carrière’ als komiek. „Met dank aan mijn *mokstje*. Kim stond al van in het begin achter mij. Zij heeft mij helpen durven. Veel mannen worden door hun vrouwen beknot in hun ambitie, terwijl die van mij die net bevestigde. Zonder haar had ik nooit het lef gehad.”

Een beroepsleven als sociaal assistent zit er trouwens ook niet in: „Daarvoor heb ik een te groot empathisch vermogen. Ik werd daar niet gelukkig van, nam de *miserie* van die mensen mee naar huis. Ik heb nog als buurtwerker in een oud *beluikje* in Kortrijk gewerkt, tussen allemaal mensen die al lang opgegeven waren door de maatschappij. Ik heb nog meegemaakt dat een man – een *alcoholieker* tot en met – tegen mij beweerde dat hij gestopt was met drinken, terwijl hij van een blikje Cara Pils stond te nippen! Maar, alweer: een goede inspiratiebron.”

„Ik ben niet zo eenvoudig in elkaar gezet”

Zijn inspiratie voor *Mahieustueus* haalt hij overal: „Uit mijn persoonlijk leven, zoals dat gedoe met mijn ouders. Pas op, ik maak die mensen niet af, hé, het wordt nooit te persoonlijk. Ik fantaseer er ook van alles bij, want anders zou er niet veel gelachen worden. Dat geëngageerde zit er ook wel in. Ik durf de fragiliteit op te zoeken. Ik probeer anders te zijn dan de anderen – wat ook in het juryrapport stond van Humorologie (*hij staat in de halve finale van de editie van dit jaar, red.*). Veel komieken staan op dat podium alles en iedereen af te knallen, maar na afloop weet je nog altijd niet wíe daar heeft gestaan. Ik ben wel bereid om te tonen wie ik ben.”

► ‘Comedy Casino’ (met Steven Mahieu): vrijdag 14 januari om 22.05 uur op Canvas.

► ‘Mahieustueus’ kan u op 28 januari gaan bekijken in De Spil in Roeselare. Meer speeldata op www.stevenmahieu.be.

Steven Mahieu, voltijds komiek: „Mijn vriendin heeft mij helpen durven ervoor te gaan.”

